

Viața lui Pericle

Pericle s-a născut către anul 495, avându-l tată pe Xantipos și mamă pe Agariste. Tatăl lui a fost unul dintre eroii de la capul Mycale, iar mama lui aparținea nobilei familii a Alcomeonizilor, fiind nepoata vestitului Clistene, care dăruise Atenei o construcție democratică. Avea o familie înstărită, cu o poziție socială superioară. Cu alte cuvinte, viitorul conducător democrat provenea din cea mai înaltă aristocrație.

Agariste a avut un vis premonitoriu, înainte de a-l naște pe Pericle : copilul ei era un leu; fiul ei va deveni, într-adevăr, dacă nu cel mai puternic om din Grecia, cel puțin geniul ei tutelar.

Pericle fusese un copil frumos, cu trăsături nobile, dar cu capul un pic cam alungit, lucru care stârnea ironia poezilor.

Educația pe care Pericle a primit-o a fost extrem de îngrijită, cum se cădea unui tânăr aristocrat. Înainte de 13-15 ani a învățat să citească, să scrie și să socotească la școala de gramatică, după care a urmat școala de ed. Fizică, unde a învățat să lanseze sulița, să se lupte și să călărească. Părinții săi au ales filozofii cei mai renumiți și oamenii de știință cei mai de seamă pentru dezvoltarea și împlinirea darurilor sale înnăscute: inteligență neobișnuită, perseverență în studiu, seriozitate, cumpănire, stăpânire de sine.

Damon din Oa îl învață muzica; spirit rafinat, profesorul lui Pericle explorează ființa umană, dorind să-i cunoască toate aspectele. Pericle a învățat de la profesorul său să cerceteze natura umană pentru a o stăpâni mai bine.

Zenon din Eleea, părintele sofisticii, îl inițiază pe Pericle în arta controversii, dar cel care exercită o influență hotărâtoare asupra sa este Anaxagoras din Clazomenes(supranumit „Spiritul”).

Pericle simte că este sortit unui viitor deosebit; de aceea el se pregătește minuțios înainte de a se lansa în arena politică. De altfel asemănarea sa cu tiranul Pisistrate este uimitoare pentru bătrânii cetății. Lecțiile pe care le-a dat istoria, îl țin departe de popor, în fața cărora apare rareori. Așteaptă să împlinească treizeci de ani, puțin înainte de alegerile din 461 î Hr, pentru a milita, cu trup și suflet, în partidul democrat, contrar tuturor tradițiilor familiale.

Pericle este sincer convins că în felul acesta pregătește viitorul strălucit al Atenei.

Ancheta îi este favorabilă, iar alegerea sa ca strateg este neîndoielnică. De altfel timp de cincisprezece ani, poporul va reînnoi votul de încredere acordat celui care avea să-l conducă pe culmile gloriei.

De acum în acolo, Pericle pune în concordanță felul său de a trăi cu idealul său, precum și cu funcțiile sale: grav, cam trufaș, este stăpân pe el în toate ocaziile, nu izbucnește în hohote de râs și plânge rareori. El nu-și irosește timpul cu vorbăria fără rost sau cu hoinăreli: om de stat, muncind cu îndârjire. Nu se lasă corupt, nu își neglijează problemele personale și este cam strâns la mână. Proprietar al unor domenii întinse în Attica, Pericle a încredințat unui servitor, Evangelos, administrarea bunurilor sale.

În viața publică, procedează cu iscusință, fiind un politician subtil și ager. Pentru a-și păstra ascendentul asupra poporului, a cărui fire schimbătoare îi este cunoscută, urcă foarte rar la tribună, lăsând prietenilor săi grija de a-i susține părerile. De fapt, el este cel care conduce, nu poporul. Această autoritate supremă o datorează faptului că este considerat „gură de aur”, fiind supranumit „Olimpianul”. Omul acesta asemănat cu Zeus știe să rămână întotdeauna moderat la vorbă și în gesturi.

Pericle este însă nefericit în căsnicie. Avea doi fii: Xantipos și Paralos.

El își ascunde firea lui duioasă sub o răceală aparentă. Se îndrăgostește de o frumoasă străină, pe care o cunoaște la o întrunire de filozofi. Fină, inteligentă, încântătoare, Aspasia din Milet a cucerit imediat inima lui Pericle, care divorțează pentru a trăi, cu o străină, curtezană.

Prietenii lui Pericle cu care adesea se întâlnea erau: Anaxagoras și Zenon(dascălii săi), Sofocle(vechiul tovarăș de arme), Euripide(înflăcăratul său admirator), Herodot(un reporter interesat de toate), Fidias(ministrul artelor) și Socrate.

Marele orator și om politic al Greciei din antichitate, conducător al Atenei între 443-429 î Hr., șef al partidului democrat, mare protector al artelor și științelor, în timpul căruia, Atena a atins o mare dezvoltare, ea devenind centrul comercial, politic și cultural al Greciei antice, s-a stins din viață în 429 î Hr.